

IGEKÖTŐK IGE NÉLKÜL

PÁRATLAN OLDAL - LXVI. évfolyam, 24. szám, 2022. június 17.

Ki, be, meg, el, át, rá, ide, oda, szét, össze, vissza. Ez volt az egyik első nyelvtanleckém szűk hetven évvel ezelőtt. Akkor is, közben is és most is tök fölöslegesnek gondoltam ezt a „könyv nélküli” tudást, de megjegyeztem, mert jól hangzott. Azt hiszem, tévedtem, mert egy nagyon komoly dolog miatt ötlött eszembe a butuska mondóka. „Széles társadalmi vita” folyik a pesti alsó rakpart (egy részének) lezárásáról, illetve a Lánchíd autóbuszok és gépkocsik számára történő le nem zárásáról. Okos emberek szakmai szempontból jól megalapozott nézetei csapnak össze, hozzá nem értők saját elképzelései ütköznek a kérdésben, fele-fele arányban. Aztán majd az önkormányzat dönt, ahogy szokott: megkérdezi a kormányt. Olyan az egész, mint egy futóverseny, amelyben nem tudható, hogy melyik lesz az utolsó kör. A bíró akkor fújja majd le, amikor éppen a zsűrielnök unokája van az élen.

Madáchcsal szólva: „hiányzik az összhangzó értelem”. Ezekről a kérdésekről akkor lehetne és kellene vitatkozni, ha tudnánk, hogyan kívánja fejleszteni a belvárost az, aki oda- vagy visszafejleszteni fogja. És ez nem a jelenlegi önkormányzat lesz. Ők velünk csak ide-oda, szét, összevissza és: ki!